

Eliberați sau condamnați

Emilia Amariei

adevărata libertate vine cântând
ca o pasăre fără nume care
taie cerul cu linii aurii
deschizând porțile veșniciei
fulgii rămân ca un semn pe podeaua temniței
un foșnet ca un ultim gând pământesc
apoi liniștea se plimbă prin toate odăile minții
căutând întrebarea spânzurată de
torțile uitării

În pubele zac condamnații la moarte
pe ei se plimbă viermele ce nu moare
căzuți pe maldăre de gunoaie
imploră milă Hadesului
cerul și-a închis porțile